

Vergaderjaar 1991–1992

22 647 (R 1437)

Goedkeuring van het op 7 februari 1992 te Maastricht tot stand gekomen Verdrag betreffende de Europese Unie met Protocolen, een overeenkomst betreffende de sociale politiek tussen de Lid-Staten van de EG, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk, en verklaringen

Nr. 5

**BRIEF VAN DE MINISTER EN DE STAATSSECRETARIS VAN
BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 5 juni 1992

1. Op 2 juni werd in Denemarken een referendum gehouden over het Verdrag van Maastricht. Dit referendum had een bindend karakter omdat het Deense Parlement, Folketing, zijn goedkeuring aan het Verdrag van 130 stemmen voor en 25 tegen had gegeven. Dit was net geen 5/6e meerderheid. Zou in het Folketing wel een 5/6e meerderheid zijn behaald dan zou geen referendum nodig zijn geweest.

2. Op 4 juni had in Oslo, en marge van een ministeriële NAVO-bijeenkomst, een bijeenkomst van de EG-ministers van Buitenlandse Zaken plaats. Op de uitkomsten van dat overleg zal hieronder worden ingegaan.

3. Bij de beoordeling van de nu gerezen situatie zijn de volgende overwegingen van belang.

Op de regeringen van de lid-staten rust de inspanningsverplichting het Verdrag via hun nationale grondwettelijke procedures te ratificeren. Zij geven de depositaris van het Verdrag, in casu de Italiaanse regering, kennis van de voltooiing van de nationale ratificatie-procedure. Indien het Verdrag van Maastricht door één der lid-staten niet wordt geratificeerd kan het Verdrag uiteraard niet in werking treden. De uitslag van het Deense referendum is op zichzelf nog geen formele vastlegging ten aanzien van de andere verdragsondertekenaars van de niet-ratificatie door Denemarken. Zolang geen formele notificatie, als hier bedoeld, door Denemarken heeft plaatsgevonden blijft op Denemarken de plicht rusten, uit hoofde van het Weense verdragenrecht, zich te onthouden van handelingen die het Verdrag zijn voorwerp en zijn doel zouden ontnemen. De uitslag van het Deense referendum ontslaat de andere ondertekenaars niet van hun inspanningsverplichting tot ratificatie.

In de EG-bijeenkomst van 4 juni heeft de Deense minister van Buitenlandse Zaken geen precieze motieven aangevoerd ter verklaring voor het negatieve resultaat van het referendum. Hij drong met name aan op een reflectieperiode. In het overleg bestond verder overeenstemming dat heronderhandeling van het Europese Unie-verdrag uitgesloten is. Tevens is vastgesteld dat in alle overige lidstaten de ratificatieprocedures zullen

worden voortgezet binnen de in het verdrag neergelegde termijn, dat wil zeggen in beginsel, voor 1 januari 1993. Ook ontstond er in Oslo overeenstemming over dat tot dat tijdstip de deur voor deelname door Denemarken aan de Unie openblijft.

4. Het is nu aan de Deense regering om haar positie te overwegen, tegen de achtergrond van de haar door de overige 11 in Oslo verschaft duidelijkheid. Vervolgens zal de Deense regering, tegen de achtergrond van de hiervoor gegeven juridische analyse van de Deense verplichtingen op dit moment, aan de partners haar positie kenbaar moeten maken.

De Raad heeft een verklaring aangenomen die bij deze brief is gevoegd.¹

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.